

Telegraful

Organ național-biser

2 ex. (Of.)

Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul	Correspondențele	Prețul inserțiunilor	Abonamentele și inserțiunile
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei ani 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari. Ziarul apare Marțea și Vinerea	să se adreseze Redacției Telegraful Român strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză Articole nepublicate nu se înapoiază	un șir petiț 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit	să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Nr. 10099/1931 Prez.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și mitropolit al românilor ortocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș.

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Isus Hristos

«Bucurați-vă pururea întru Domnul și iarăș zic: bucurați-vă. Blândețele voastre să se facă știute tuturor oamenilor, Domnul aproape este. Nimic să nu vă grijiți; ci întru toate prin rugă și rugăciune cu mulțumită cerezile voastre să se arate lui Dumnezeu. Și pacea lui Dumnezeu, care covârșește toată mintea, va păzi inimile voastre și cugetele voastre întru Hristos Isus».

Filipeni 4, 4—7.

Oricât de grele și apăsătoare ar fi pentru cei mai mulți dintre creștinii noștri împrejurările vieții de astăzi, eu totuș îndrăznesc să vin în mijlocul Vostru, iubiții mei fii sufletești, la acest mare și sfânt praznic al Nașterii celei după trup a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, cu solia pe care a trimis-o apostolul Pavel creștinilor din Filipi: «Bucurați-vă pururea întru Domnul și iarăș zic: bucurați-vă». Dacă nici vestea pe care îngerul Domnului a împărțit-o păstorilor din Vifleemul Iudeei în noaptea cea sfântă: «Iată vestesc vouă bucurie mare, care va fi la tot poporul, că s'a născut vouă astăzi Mântuitorul» [Luca 2, 10—11] nu este în stare să umple de bucurie sufletul omenesc, atunci ar trebui să credem că oamenii sunt sortiți să rămână

Această carte pastorală o vor ceti P. C. Preoți în ziua întâi, ori a doua a sfintelor Sărbători ale Nașterii Domnului, înaintea poporului în biserică.

pentru totdeauna în noaptea întunecului și a desnădăjduirii. Dar să nu fie! Căci acest suflet omenesc este hotărât de Dumnezeu să năzuiască către lumină și bucurie, către adevăr și pace, și nici o apăsare, nici un zbcium și nici o durere de pe pământ nu-i îngăduit să-l copleșească așa de mult, încât să nu mai prindă soliile cerului și să nu-și deschidă larg ușile ca să primească darurile pe cari le trimite Dumnezeu.

Și împrejurările în care le-a trimis scrisoarea sa Filipenilor erau aspre și dăunătoare pentru sfântul Pavel. Bătrânul apostol, slăbit de povara anilor și a muncii sale pline de osteneli, se găsea în prinoarea din Roma. Starea bisericilor pe cari le întemeiasc în cuprinsul larg al împărăției romane, îi apăsa inima cu tot felul de griji. Totuș, împotrivindu-se împrejurărilor, el găsește în credința sa atâtea vitejie a sufletului încât le trimite împreună-lucrătorilor săi și bisericilor sale cuvinte de îmbărbătare, raze de bucurie și de pace binefăcătoare, cari străbătând cu lumina lor veacurile au ajuns să ne încălzească și pe noi: «Bucurați-vă pururea întru Domnul și iarăș zic: bucurați-vă».

Știa marele apostol că oamenii pentru sufletele lor au tot atâtea nevoie de bucurie ca de lumina soarelui, fără de care nu pot trăi. Dar bucuria, așa cum o înțelegea el, nimeni nu o poate sorbi din izvoarele de plăceri ale acestei lumi, după cari aleargă atâția oameni din zilele noastre. Bucuria cea adevărată, care singură poate să stâmpere setea sufletului omenesc, este un dar al credinții, un rod al Duhului Sfânt. E bucuria celor ce pri-

mind pe Domnul în sufletele lor, se simt covârșiți de iubirea cea fără de margini a Părintelui ceresc, care s'a arătat în lume deodată cu nașterea lui Hristos în peștera din Vifleemul Iudeei. E bucuria celor ce s'au lăsat cucerii de iubirea cea izbăvitoare care s'a jertfit pe crucea de pe Golgota, ca să ne răscumpere din păcate. E bucuria fiilor lui Dumnezeu care se adapă din izvoarele cele sfinte și-i dau vieții lor razele vecinicii.

Unde această bucurie s'a săvârșit în sufletele oamenilor, acolo se fac și toate blândețele și bunătațea și iertarea și iubirea caldă și gata de ajutor a desproapelui. Acolo trăiește convingerea tare că «Domnul aproape este» și grijile vieții, cari ca un nor de lăcuste se coboară asupra celor ce se lasă prinși în mrejele lor, nu pot să doboare încrederea și siguranța izbăvirii. Acolo inimile oamenilor sunt nebiruite «prin rugăciunile» fierbinți cu cari își arată cererile și dorințele lor curate înaintea lui Dumnezeu. Acolo mulțumita rămâne trează, căci nu este nici o situațiune atât de aspră și nemiloasă, încât creștinul cel bun să nu se simtă dator a mulțumi pentru binele, oricât de mic ar fi el, de care s'a împărțit. Și, în sfârșit, unde bucuria cea sfântă s'a înstăpânit asupra inimilor, deodată cu ea și-a făcut intrarea și «pacea lui Dumnezeu», pacea care covârșește toată mintea, pacea pe care lumea nu o poate da, dar care izvoarește din nețărmurita încredere în iubirea Părintelui celui ceresc, care priveghează la cârma lumii și îndreptează pașii oamenilor și ai popoarelor.

La această bucurie duhovnicească ne chiamă astăzi, din mijlocul grijilor vieții, praznicul

Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A trecut, iubiții mei, poporul nostru românesc prin vremuri de primejdii mai mari și prin încercări mai grele ca cele de astăzi, dar nu și-a pierdut încrederea în Dumnezeu, ci plin de credință a stat ca o stâncă nebiruită în mijlocul valurilor și a vrășmașilor ridicate împotriva lui! Luați pildă din trecut și alungați din inimile Voastre orice micime de suflet și orice îndoială! Biserica noastră cea dreptmăritoare, care scăpare s'a făcut nouă din neam în neam, cuprindând și astăzi într'ansa voința cea sfântă alui Dumnezeu, și povățuiește cu învățăturile și cu darurile ei cele dumnezeiești pașii credinciosului nostru popor pe cărările mântuirii. Plecați-Vă cugetele și inimile la altarele ei și Vă întăriți acolo curajul în lupta cu neajunsurile traiului Vostru. Incredători fără șovăire în trănicia statului nostru, la temelia căruia se găsesc atâtea jertfe binecuvântate de Dumnezeu, și strânși în jurul Tronului și a scumpului nostru Rege să-i stăm cu credința și cu iubirea noastră într'ajutor ca să biruim greutatea vremii. Fiți cu ascultare către cei din deregătorii și Vă împliniți cu dragă inimă datoriile către țară. Nu Vă plecați urechile către ceice samână desordine și destrămare în viața noastră obștească, căci ei nu ne vor binele și nici un popor nu s'a ridicat la cinste și la fericire prin neorânduiești. Faceți să amuțescă toate vrajbele și neînțelegerile dintre voi și ca niște frați buni Vă ajutați și Vă sprijiniți unii pe alții. Deschideți inimile Voastre și vă milostiți către cei nevoiași și lipsiți, în toată bună vremea, dar mai ales în aceste zile de sărbă-

toare. Și pe lângă acestea, iubii mei, «câte sunt adevărate, câte sunt cinstite, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt iubite, câte sunt de bună laudă, orice faptă bună și orice laudă, acestea să gândești» [Filipeni 4, 8]. Duhul lui Hristos-Mântuitorul să fie în Voi roditor întru fapte bune.

Aceste povețe Vi le împărtășesc cu toată iubirea mea de părinte sufletesc al Vostru și Vă urez ca aceste sfinte sărbători ale Nașterii Domnului, împreună cu cele următoare ale Anului Nou și ale Bobotezei, să le petreceți în pace, cu mulțumire și cu bucurie întru Domnul și să Vă învredniciți a le ajunge întru mulți și fericiți ani.

Împărtășindu-Vă arhieriasca Noastră binecuvântare am rămas

Sibiu, la sărbătorile Nașterii Domnului din anul 1931, al Vostru al tuturor de tot binele voitor:

NICOLAE,

arhiepiscop și mitropolit.

Inoarea abonamentelor

Invităm onorații abonați ai ziarului **Telegraful Român**, ale căror abonamente expiră, să binevoiască a le înnoi de cu vreme, stăruind în cercuri cât mai largi pentru lățirea organului nostru.

Abonamentul se face prin mandat poștal, trimis la adresa: **Administrația Telegrafului Român în Sibiu.**

Numele abonatului, locuința sa și ultima poștă, să fie scrise corect și legibil.

**Administrația
Telegrafului Român.**

Iar când s'au întors Păstorii...

Sfântul Evanghelist Luca sfârșește istorisirea Intrupării Domnului cu aceste cuvinte:

«Și s'au întors păstorii, slăvind și laudând pe Dumnezeu, de toate cele ce au auzit și văzuse, precum se zisese lor».

Unde s'au întors?

La turmele lor de pe câmp, să le apere de lupii cei răpitori. Iar când se va lumina de ziua, să le pornească la pășune.

Deci s'au întors la ocupațiunea lor obișnuită.

Dar în acea minunată noapte, păstorii au văzut pe Îngerul Domnului, au ascultat cântarea cerească și salutul oștilor îngerești pentru Prințul Păcii și al Iubirii.

Au intrat cu smerenie în peștera Vifleemului și s'au închinat Pruncului și au văzut pe Iosif și pe Maica preacurată străjuind leagănul, în care era sălășluit Pruncul.

Cei mai mulți creștini așteptăm Crăciunul cu 2-3 zile de repaus, în care timp doar ne reamintim cum am petrecut nașterea Domnului altădată, în copilărie, în vremea războiului, pe câmpul de luptă, în captivitate, în spital, în internare și iarăși, după război, în zile de abundență și în zile de criză, de sbucium și de frământări sociale și politice.

Dar păstorii ne arată un exemplu mai demn de a porni dela ieslea Vifleemului ceresc.

Ei s'au întors dela peșteră slăvind și laudând pe Dumnezeu, de toate cele ce au auzit și văzuse, precum se zisese lor.

De 19 sute de ani povestirea sacră a făcut ocolul pământului. Apostolii, evangheliștii, încreștinătorii neamurilor răspândesc solia Păcii și a Iubirii.

La Crăciun, Dumnezeu a pus Copilul la răspântiile lumii.

Creștinismul e la încrucișarea drumurilor. Dar Isus e la orizont. El însuși e Orizontul Vieții. Noaptea e adâncă, pacea atârână de un fir subțire, năcazul clocotește, dar zorile anunță ivirea Soarelui. Străbatem prin bezna întunerecului spre zorile mântuirii. La Orizont se îmbină cerul cu pământul. Și cerul și pământul se întâlnesc în Isus Hristos. Totdeauna a fost și rămâne în veci.

Să ne întoarcem la ocupațiile noastre de zi ori de noapte, mulțumind lui Dumnezeu că nici mizeria, nici sărăcia nu sunt piedici de a dobândi binecuvântarea Mântuitorului, nici rangul, nici cultura nu dispensează pe nimeni de a se închina lui Hristos.

Tr. Scorobet.

„Sus să avem inimile!”

Viața omenească e drum, uneori mai lung, alteori mai scurt, uneori gronțuros și greu de străbătut, alteori mai neted și cu mers mai ușor. Înaintarea pe drumul vieții este de obicei anevoioasă, fie din cauza deselor cotituri puțin cunoscute, fie că ridicăturile și adâncimile drumului cer mari încordări în toată ființa noastră de oameni. Deși drumul vieții e greu de străbătut, ne legăm totuși de viață și o prețuim ca pe cel mai mare bun al nostru.

De ce ținem la această viață chiar și în momentele cele mai critice, când abia ne mai țărăm trupul de pe o zi pe alta?

Părerile se împart, când se dau răspunsurile. Unii zic: Avem instinct de conservare ce ne susține și ne dă putere de a trece peste prăpastiile vieții. Alții sânt de părerea, că nu ne lăsăm biruiți de greutate, fiindcă viața oferă și plăceri, și pentru plăceri îndurăm bucurios loviturile sortii...

Și unii, și alții exprimă un adevăr. Instinctul de conservare

e puternic în toate ființele pământestii. El ne dă tăria care învinge greutatea vieții. Ne farmecă și plăcerile și le dorim.

Tăria noastră, în a suporta truda vieții, oricât de consumatoare de puteri ar fi, totuși altă tălcuire are și trebuie să aibă. Ca creștini nici când nu ne putem simți în mulțumire și siguranță dacă nu sântem ocrotiți de o mână tare și un braț înalt, care veghează asupra sortii noastre.

Credința în Dumnezeu ocrotitor e ceea ce împrumută lupțelor noastre tăria. *Veți trece peste șerpi și scorpi, zicea Isus învățăceilor săi, și de nimic nu vă va păsa!* Le zicea așa, vrând să le dovedească puterea ce o împrumută omului credința.

Se simte în lume cu mult mai puternic creștinul care are credință, decât cel ridicat pe tron împărătesc când îi lipsește credința.

Credința «mută și munții». Comuniunea aceasta cu Dumnezeu a dus la martiriu de câte ori ardea puternic în sufletele omenești. Creștinii primi erau înfrânți în roată de fer, trași în țapă, bătuti cu nuele de foc și aruncați în gura fearelor. Totuși nimic nu le păsa de suferințe, puternică dorința lor era să fie cât se poate de aproape de izvorul vieții care e Dumnezeu. Iatre cântări de bucurie urcau treptele eșafodului, și când alții plâneau de mila lor, mucenicii se desfătau în suferințe, așteptând împăcați sfârșitul care îi duce la Dumnezeu.

Ne zic necredincioșii că: Raiul creștin este cultivatorul egoismului, și că mucenicii l-au creat numai ca să poată vâna sufletele ce se lasă năimite de făgăduințele aurii, dar deșarte, ale bisericii. Drept dovadă învățatii aduc știința, care nu știe nimic de existența lumii de dincolo de mormânt și neagă ființa spiritelor... Psihicul nostru respinge din toate puterile teoria aceasta.

FOIȘOABA

PRUNCUL*)

— Povestire din vechea prigoană pentru lege —

Trecuse o săptămână dela sfântul Nicolae. Se lăsă o eamnă aspră peste munți și văile Ardealului. Cerul îmbrăcă în nea, ca într'o mândră zeche grea, sătulețul Dealului din laturile Sebeșului. Iar crivățul stingher, cu dinți de sloi și nări de ger, li nămeți cumplit hudicioarele cuprinsului său fucălcit și drumurile plaiului și cărările codrului.

Numai fumul streșinilor mai mărturisea văzduhurilor despre traiul dreptcredincioșilor...

Se așternu o noapte ca născută din păcate. Târziu și pustiu. Parcă urâtul din mormânt se ridicase și se înstăpâni pe pământ...

*) Din volumul *Mucenicii*, care va apărea.

Din când în când urlă amenințând lupul flămând. Și se văiera, schelălând în foamea-i mare, câte-o vulpe fără de noroc la vânătoare.

Prin casele risipite așipeau posomorâte luminioarele de său, sugrumate de întunerecul rău...

Numai una nu se da.

Numai una se lupta dela toată inima și cu toată puterea.

Numai una îmbuna cu lumina ei mărunță o căsuță scundă. Un biet lăcaș, un mic sălaș de bărne bătrâne și de șindile mânțate de zile...

Numai una îmbuna casa preotului, Cosma, din Deal, din Dealul din Ardeal. Casa preotului osârdnic cu nevoița și mucenic cu credința...

Preoteasa Domnica, fragedă ca o floricea, torcea un caier din furca-i de alun, cu inima 'n valer, cu dorul la soțul ei bun... Mai legăna cu piciorul odrasla, pușorul din leagăn de mesteacăn... Mai învia în vatra lipită sperla potolită...

Fața ei era ca ceara, ochii ei ca para de plâns nestâns... Iar glasul ei reavân de roua lacrimii se frământa așa:

— Grea e, Doamne, grea, durerea mea!... Greu e, Doamne, greu, amarul meu, ca stropii din ochii popii!... Vrabioara din cărare își are odihna și tihna în cuibulețul ei din strașina casei... Vulpea în vizuina ei dela poala prăpastiei... Numai eu și biet soțiorul meu n'avem parte decât de chin și de suspin de moarte!... Numai sluga Domnului n'are traiul omului!... Și Îngerul altarului bea din cupa amarului!...

— În zburlirea vremii din vijelia iernii, bietul, mi s'ascunde prin păraue scunde, de frica necuraților și prin desișul brzilor, prin gătlej de stânci, prin peșteri adânci!... Căci nu vrea să se supună, nu vrea să se lapede de legea străbună!... De legea sfinților și bunilor, de credința străbunilor... De legea mare a moșilor, de

credința strămoșilor și păcatele unieților... Și înfruntă păcatele unieților și fărădelegile buieților...

— O, Maică sfântă, cum s'au pus la pândă cei lacomi de izbândă, să-l prindă și să-l ducă la osândă!...

Pe când își picura mai înviorată dorurile în cuvânt de jale, începură a tremura pași ușori, pe cale, prin zăpada moale.

— Cine-i pustiu, oare, noaptea-asa târziu, pe ulicioara noastră?... Oare vin din șezătoare fetele-fecioare?... Ori e vre-un străin, cu gândul hain?... Aud eu bine?... Ori împăratu mi-s'a?... Scârțâie porțița!... Vine!... E el!... Vine blând ca un miel... Vine tiptil ca un copil... Vine pe furiș ca fiara din tufiș, să nu-l simțească haifa păgânească!... Ce bine e c'au stat bucatele călduțe în vatră!... Cine știe de-a mâncat eri și azi, printre cei brazi, vre-un miez de pâne uscată?... Să deschid zăvorul în pripă, să între în clipă, că-i va fi sloi de gheață trup-

Raiul, înainte de toate, pentru noi e simbolul eternității. Eternitatea ne face, să dorim Raiul. Eternitatea e postulatul sufletului. Ear contra eternității nici o dovadă nu poate produce nici cel mai mare filosof. O filozofie, ori cât de adâncă ar fi, peste hotarele strănte ale lumii materiale nu trece. Astfel nici existența sufletului nu o poate răsturna. Experiențele științifice de azi nu mai pot nega spiritualitatea.

Ne lipim deci, din toate puterile, de credința ce duce la veșnicie și credem și în vorba străbunilor «*per asper a ad astra*», adică la ceruri, la nemurire, se ajunge prin suportarea asprimilor sortii.

Gândul acesta ne dă putere să înfruntăm vitregia vieții; gândul acesta a fost motivul predicii lui Hristos, care ne zice: Veniți la mine toți cei osteniți și însărcinați, și eu vă voi odihni pre voi, luați jugul meu și învățați dela mine, că fiind sânt și smerit cu inima și veți afla ușurare sufletelor voastre. Că jugul meu este bun, și sarcina mea ușoară este. (Mat. 11, 28—30).

Prilej bun de reculegere sufletească, de înnoirea forțelor, la suportarea asperităților vieții, este solemnitatea de acum: venirea pe pământ a Celui ce susține pământul și ne susține și pe noi: *Nașterea Mântuitorului*.

Din sinul Tatălui s'a pogorât pruncul Hristos. Plin de strălucire a odihnit și odihnește pe brațele Maicei Sale în sufletul celor ce cred în dânsul. Lumina în care s'a îmbrăcat ieslea dobitoacelor din Viflaim, este lumina ce și nouă trebuie să ne strălucească azi, ca să ne ridice la slava, la care a ridicat pe păstorii din jurul Viflaimului cântând: Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu..

La slava aceasta putem lua parte împlinind cântarea heruvimilor când ne strigă: Toată grija cea lumească dela noi să o lă-

pădăm, că pe împăratul tuturor vrem să-l primim!

Evanghelia ne spune: Așa a iubit Dumnezeu lumea, că și pe Fiul său unul născut l-a dat, ca tot celce va crede într'insul să nu peară, ci să aibă viața de veci (Ioan 3, 16).

Dacă Hristos s'a jertfit pentru noi, de ce n'am putea să ne jertfim și noi pentru dobândirea veșniciei?!

Să ne apropiem dar de ieslea din Viflaim cu sufletele, și când ne aflăm în sfânta casă a Domnului, să ne ridicăm cu preotul împreună nu numai mâinile, ci și sufletele și să strigăm cu însuflețire: *Sus să avem inimile!*

Crăciunul nostru atunci va fi Crăciun întăritor de suflete și ne va duce binecuvântarea cerească, înlăturând crizele de care pătimim. Prot. *Vasile Gan*.

Circulară

către toate Oficiile protopresbiterale și parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

Compunerea și înaintarea bugetelor pe anul 1932 se va face în conformitate cu dispozițiile cuprinse în ordinul nostru circular Nr. 10.095/929.

Având în vedere criza financiară prin care trecem, la venite se vor prelimina numai sumele cari după toate probabilitățile se vor putea și încasa în decursul anului 1932, pentru ca cheltuelile să se poată acoperi în întregime.

Diurnele protopopești fiind reduse în bugetul statului aproape până la desființare, recomandăm oficiilor parohiale, ca după posibilități, se prelimineze sumele necesare pentru întregirea acestor diurne, ca oficiile protopopești să poată funcționa în mod normal.

Pentru completarea bibliotecilor parohiale cu cărți de știință teologică de mare valoare, obligăm onor. preoțime ca și în bu-

getele anului 1932 să prelimineze o sumă cât se poate de mare. Vom aprecia cu totul favorabil străduințele preoților noștri în această privință. Despre toate cărțile și publicațiile cumpărate din bugetul parohiilor On. preoțime va purta conștient, iar P. Cucernicii protopopi vor controla executarea acestui ordin și vor face raport special despre toți preoții din protopopiat, arătând, ce cărți și reviste au cumpărat și ce sume au cheltuit cu aceste publicațiuni.

În deosebi recomandăm deocamdată procurarea cărților Introducerea în sfintele cărți ale Testamentului Nou de Dr. V. Gheorghiu (560 lei) și Introducerea în sfintele cărți ale Testamentului Vechi de Dr. V. Tarnavski 400 lei.

Oficiile parohiale, care vor prelimina sumele necesare pentru procurarea acestor cărți, vor notifica acest fapt în rubrica «Observări» a bugetelor pentru a le putea avea în evidență.

Bugetele se vor înainta aci spre aprobare prin oficiile protopopești, cel mai târziu până la 1 Martie 1932.

Sibiu, la 18 Decembrie 1932.

Consiliul arhiepiscopesc

Concert de colinde la Brașov. În zeara zilei de 20 Decembrie 1931, Corul Bisericii Sf. Nicolae din Brașov, pentru cultivarea tradiției religioase și românești dela Nașterea Domnului, a aranjat în sala festivă a liceului «A. Șaguna» un concert de colinde foarte reușit și cercetat de lumea selectă a Brașovului. Corul, întocmit din voci alese, a cântat frumoasele noastre cântece de stea și colinde, condus de tinărul și mult promițătorul dirijor, profesorul *Ioan Brânzea*, licențiat în teologie și absolvent al conservatorului din București, care s'a dovedit stăpân pe o bogată comoară de simțire religioasă și muzicală și stăpân pe baghetă. Sub actuala conducere și cu puterile, de care dispune, corul Bisericii Sf. Nicolae din Brașov promite din nou zile de glorie. În cadrele concertului a conferențiat p. Gh. Maior dela școala normală «A. Șaguna» din Sibiu.

La sfârșit de an

(=) Cu numărul de față încheiem al *șaptezecisimouălea* an de apariție a ziarului *Telegraful Român*, întemeiat și condus de binefăcătorul A. hieru Andrei.

Bunele tradiții ale ziarului s'au continuat și după încetarea din viață a marelui său întemeietor, care a îngrijit și a supravegheat «*flecarea număr al jurnalului*» vreme de peste 20 de ani, ajutat firește de factorii, redactorii și colaboratorii, ce și-i-a ales.

În timpuri cu mult mai critice, decât cele de care ne plângem și ne tânguim astăzi, când și politicește și culturalicește eram depărtașor *îndărătul* stărilor actuale, ziarul acesta, silit să îmbrățișeze în programul său cele mai variate probleme ale vieții publice, a desfășurat în coloanele sale, pe lângă toate piedecile întâmpinate în lungul șir de ani o necurmată muncă spre a contribui cât mai dinadins la ridicarea intelectuală și materială a poporului și clerului nostru ardelen.

Urmărind acelaș mare scop, și ținând pas cu progresul vremii, *Telegraful Român*, ca și până acum, fără a se pune în serviciul năzuințelor unui anume partid politic, va căuta cu drag să jertfească în scopul propășirii și dezvoltării morale și materiale a obștei noastre dreptcredincioase.

Îndrăznim, în acelaș timp, să cerem și din partea acestei obște acelaș sentiment, plin de jertfă, întru susținerea și îmbunătățirea organului de publicitate, *Telegraful Român*, căruia cel mai mare poet al nostru îi aducea, în 1876, prinosul de a-l numi «*foala cea mai modernă de peste Carpați*».

Nu tăgăduim, că acum pretutindeni «zilele grele sânt» și că, în cele financiare, situația de azi nu e de loc înfloritoare, ba nici

șorull... O, Doamne, ce mai viață!

Ea deschise ușa larg, ca un prișnel, iar din prag își întinse cu drag mâinile ei subțiri, cu flacăra sfintei iubiri, spre celce venia.

— Vino, scump dar, tu flăclioară din altar!

Dar incremeni când zări lucind prin aier săbiile late, purtate de mâni blestamate, de mâinile pângarilor, de cetele pândarilor. Buzele ei reci, de moarte, abia putură scoate câteva șoapte:

— O, Maica Domnului, nu mă lăsa răului!

Se auzi un glas străin ca un tunet din senin:

— Preoteasă, mult frumoasă, dă-ne pe bărbatul tău și te-ai mântuit de rău!

Domnica se trezi și le grăi:

— Bărbătelul meu frumos, este sluga lui Hristos, nu-l ocara celor de jos...

— Tu Domnică, dragălașă ne-

vestică, nu mai zgribura de frig și frică, dă-ne 'nmână cănele, să-i punem cătușile și să-ți închidem ușile!

— El e floarea raiului, și nu-i cătușa de mâna lui! Voi sântei căni, voi nerușinate cete de păgâni, voi inimi rele de strigoii, voi suflete înecate în gunoi, cari văpsiți cărările cu sânge și pe urma voastră afurisită toată suflarea oftează și plânge!

— Înainte, dragi voinici, să facem prăpăd pe-aci!

— Incetinel, incetinel, că'n leagăn doarme un ingerel!

— Înainte, cu vijelie, că și din el tot căne o să fie!

— Pruncul meu... Pruncuțul meu... Se spărie săracul greu... Aștia nu se tem de Dumnezeu!

Pandurii năvăliră 'n casă, pivniță, cămară, șură, iscodind și adulmecând urma celui osândit în gând: la jălăveala temnițelor, la putrezirea glesnelor, la albirea oaselor... Dar, zădarnică a fost truda lor.

— Cap nărod de nebună, te-om târa toți, împreună, și te-om trânti pe tine în locul lui în temnița prăpădu-lui, în temnița mare de pierzare! Ear pân' la plecare, încarcă masa cu beutură și mâncare!

— Luați, mâncați, tot ce aflați. Și beți cât puteți! Dar de mine și de prunc să nu v'atingeți, căci ochiul lui Dumnezeu vede și 'n întunerecul cel mai greu și înfricoșător este să ajungi în pumnul său!

— Tacă limba ta, acum! S'aduci pe masă tot ce ai mai bun! Și-ți strânge 'n urmă hainele, de drum!

Și Domnica, sarmănică, se puse la munci, cu inima 'n văpaie, cu ochii în șiroaie; la copturi și la fripturi în postul Crăciunului, pentru frații întunerecului... Și când pâinea se găta, ea s'apucă și frământă și 'n taina nopții cu primejdii coapse un cuptor de pâini... Până le putu ea scoate patru țipăușe late, pe jumătate necoapte, ei goliră patru vedre de vin și-o jumătate...

Și 'n zorii zilei triste apucară drumul temniței afurisite, drumul jalnic al suspinului din cetatea Sebeșului.

Pângarii chioteau sălbatic, trăgeau din ploști prădalnic și trăzneau din puști furtunatic. Ear Domnica, mucenica, de frică își strângea la pept cu foc pruncuțul ei fără 'de noroc și 'n luugimea drumului torcea în inima ei rugă caldă Domnului.

— Părinte al cerurilor sfinte, Tu nu lăsa, tu nu răbda ca astă liftă rea să-ți prade făptura, care ți se închină cu iubire și-ți cântă cântec de preamărire... Nu uita pe sluga Ta, care s'acopere în codru cu cetina, ca toți muritorii cu haina... Și nu-mi uita nici odrasla, plăpânda, pe care-o port acum cu dor, pe micu', pe dragul, pe scumpul, pe ingerășul Nicușor, care geme la sânul meu, săgetat de sulțile ăstui viscol greu și care merge cu îndurerată maică-sa spre jalnică temniță grea...

cea viitoare mai apropiată nu pare să promită belșugul visat, — totuși, cu bunăvoință și cu un dram de omenească dărnicie, cititorii noștri, vechi și noi, ne vor putea acorda sprijinul necesar, ca să purtăm stindardul mai departe, nestânjeniți, în serviciul clerului și poporului bun și recunoscător.

Facem dar nou și cald apel la toți cei ce înțeleg și apreciază munca noastră de până acum, să ne vină în ajutor, abonând ziarul și răspândind citirea lui în cât mai multe dintre casele creștinești ortodoxe.

Anul ce se apropie cu speranțe de mai bine, să ne aducă tuturor mulțumire, bună pace și frățescă dragoste!

Nr. 8185/931.

Circulară

Având în vedere ordinul cu Nr. 8185 din 4 Mai 1931, al Preavenatului Consiliu arhiepiscopesc, pentru îndeplinirea alegerii de protopop în protopopiatul Oltului, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului pentru procedura la alegerea de protopop, convoc adunarea protopresbiterală electorală la sediul protopopiatului, în Șercaia, pe ziua de Sâmbătă, la 9 Ianuar 1932.

Toți membrii adunării sunt poțitiți a participa la slujba sfintei liturgii la ora 9 a. m. și la invocarea Duhului sfânt.

Onor. Consiliu protopresbiteral se va întruni la ora 8 jumătate în cancelaria protopopească pentru examinarea documentelor și a calificației candidaților și spre a compune lista de candidare.

La ora 11 a. m. se va deschide ședința adunării electorale.

Sibiu, 20 Decembrie 1931.

Tr. Scorobet
comisar consistorial.

Organizați Oastea Domnului

Când ajunseră în cetatea caznei se deschise ușa temniței și înghiți voioasă în pânțele ei pe mamă și pruncul mamei...

Domnica, mucenica, sărmănica, își odihni trupșorul ei frânt de chinul patimii, pe scăunel de bolovan, pus acolo de alean, la măsura de cremene, din două pietri gemene și pe pat din trei pietroase acoperite cu gunoale...

Icoane sfinte pe pereți: tot sânge de ucigași și de tâlhari beți... Cruce, sus la căpătâi: cătușile de fier din cui... Candela ca la creștini: sloii mari dela fâțini... Miresmele de tămâie: mucegeul care gătuie... Și mușcata din ferestruie: flori de gheață albăstruie...

Hrana ei odată 'n zi, numai cojile pâinii. Coajă neagră și uscată, numa'n lacrimi înmucată... Coajă și apă înghețată, tot cu lacrimi desghețată...

Dar, la rugăciunea ei eșită din matca inimii, pornită dela vatra cre-

Cuvinte arhieresti

— La Nașterea Domnului —

...Sărbătoarea strălucită de azi, este cea mare și neuitată zi, care ne aduce aminte de Nașterea minunată a Fiului lui Dumnezeu Isus, — *«Și cuvântul trup s'a făcut și s'a sălășluit întru noi, și am văzut slava lui, slavă ca a unul născut din Tatăl, plin de dar și de adevăr»*. (Ioan I. 14).

Pretutindenea în bisericile noastre, înălțate spre mărirea lui Dumnezeu, întru numele dumnezeescului său Fiu Isus, răsună astăzi cântări de laudă și de mulțumire. Dela slăvita zi a Nașterii Fiului lui Dumnezeu, și până în zilele noastre, au trecut veacuri de sbucium și de suferințe, de lupte și jertfe nesfârșite. Oamenii, cari au urmat cărările arătate de învătăturile Lui, s'au încredințat ce binefacere a fost pentru lume întruparea Fiului lui Dumnezeu.

Născut în peșteră săracă fără podoabele și scutecele de mătăsă obișnuite azi, a învățat pe oameni, să nu râvnească numai la stări de mulțumire și belșug, și să nu desprețuiască sărăcia, care poate fi cea mai puternică școală a vieții.

Pășind blând și smerit în mijlocul poporului, l-a învățat să prețuiască blândețea și smerenia.

Răbdând hula și nedreptate în lupta pentru adevăr și lumină, a propovăduit isbânda adevărului și a virtuții în lume;

Suferind chinuri și dureri până la încheierea vieții sale pământești, a dovedit tuturor ce neputințioasă e patima și ura, asuprirea și împilarea celor răi, și ce putere nebănuită cuprinde bunătatea și iubirea, mila și dreptatea celor buni.

Azi numele Mântuitorului Isus se rostește, cu evlavie și bucurie, de de toți câți au crezut și chiar și de către cei ce n'au crezut în izvorul dumnezeesc al ființei Sale.

Cu sufletele curate și curățite de grijile și necazurile vieții, cu inimile pătrunse de bucurie și înviore să-l întâmpinăm și noi pe Isus cel născut din Fecioara curată și să ne bucurăm că ne-a învrednicit Dumnezeu să putem prăznui această mare și sfântă zi, — pentru că din plinirea ei am luat și vom lua, dar pentru dar (Ioan I. 16)

Cunosc, iubitorilor mei fii sufletești, greul ce apasă asupra voastră, cunosc că zilele prin care trecem sânt grele, știu că credincioșii noștri dela munte și din părțile Maramurășului luptă cu

dinții, temnița unde se ofilia biata Domnică se schimbă în biserică și bolovanul pe care Ingenunchea ea iar și iar, se schimbă în sfânt altar, și slujile temniței veniau s'asculte ruga ei și își ascuteau urechile pân' li se umpleau și lor de lacrimi genele și pân' le degerau picioarele...

Și trecea zi după zi și sosit și ajunul nașterii, ajunul nașterii lui Hristos pe pământul păcătos... Porniră colindători, din zori până noaptea pela cântători și slăveau în cântec viu pe măritul lui Dumnezeu Fiu, care vrut-a să se nască: pe oameni să-i mântuească... Și colindele dragi ca scilpirile de stele se strecurau încetinel prin zebrele și învăleau cu vraja lor ca din țara poveștilor, o biată mamă încremenită, cu costiță despletită, ce strângea amar în brațe un pruncuț făr' de viață, rece cum e sloiul de gheață... Degerase Nicușor în cântecul colindelor... Buzișoarele lui înghețate ca două frunzețe de os,

neînchipuite suferințe, văd, că hamba-rele sânt goale, vitele nu au preț, — cametele apasă greu asupra celor ce s'au îndatorat, — unii de nevoie mare, unii cheltuid și fără rost — în nădejdea unor zile mai bune. Slujitorii sfintelor noastre Altare, sânt mai aproape de sufletele voastre. Ei v'aud suspinele, ei vă văd suferințele și lacrimile, ei vă ascultă tânguirea și amarul, în care vă duceți greul vieții de pe o zi pe alta, pentru că și ei, mulți, foarte mulți, sânt aproape. În aceeași osândă.

Iute astfel de împrejurări grele — unde vom alerga la Tine Doamne al puterilor, la Tine Fiu lui Dumnezeu, ca să ne ocrotești, să ne lei sub aripile Tale și să nu ne lași în brațele fărădelegii și ale pierzării!...

Deși greul vieții este mare, neajunsurile nemăsurate și grijile par fără de sfârșit, — dar, dacă ne dăm bine seamă, au fost timpuri și mai grele ca acum și Domnul ne-a mântuit, soarele ce înălzește și nutrește a răsărit — dacă nu de dragul celor răi, ci de dragul pruncilor nevinovați, de dragul bătrânilor cari caută zi și noapte spre cer și se roagă pentru liniștea văzduhurilor...

(Din pastorală P. S. Sale Episcopului NICOLAE al Clujului).

Canonizarea în Biserica ortodoxă

Sfântul Sinod de la București a fost sesizat de cererea Clerului și a poporului din Ardeal de a canoniza pe martirul ortodoxiei din Veacul al 18-lea, cari sânt precursorii desrobirii religioase și naționale, desăvârșite în zilele noastre.

Sfântul Sinod al Bisericii noastre considerând că această chestiune e pentru lutăia dată formulată și stărnită în sânul poporului nostru, s'a adresat Patriarhiei ecumenice a Constantinopolului ca să se stabilească o procedură unitară în chestia canonizării. Suntem informați că Patriarhia dela Constantinopol a instituit o comisiune de experți, care a pregătit un referat spre a-l supune deliberării întrunirii reprezentanților ortodocși, la muntele Atos în lunie anul viitor.

Canonizările în trecutul Bisericii universale se făceau de către bisericile locale și se extindeau dela o biserică la alta prin permisiunea episcopilor. Autoritatea locală era în drept să hotărască cărei perseane să i se dea cultul de sfânt sau de fericit.

În concepția noastră ortodoxă

«Aleși lui Dumnezeu», cari au trecut porțile lumii nevăzute continuă să slujească lui Dumnezeu, iar îndrumătorii de pe pământ se bucură de perfecția rugăciunilor lor înaintea tronului dumnezeesc.

Harul lui Dumnezeu lucrează în toți oamenii, dar mai intensiv în sfinții Lui. Caracteristica sfințeniei în concepția ortodoxă este uniunea mistică a sfântului cu Mântuitorul.

Când despre cineva se poate afirma că nu el a trăit în Hristos, ci Hristos a trăit printrînsul, e îndreptățit a fi trecut între sfinți.

Într'o broșură, închinată răposatului Arhiepiscop de Upsala, Nathan Soederblom găseac această definiție a sfințeniei, formulată de acest profet modern: «Un sfânt este acea persoană care demonstrează altora prin vieța sa că există Dumnezeu și-i apropie de El». Iubirea, bucuria, pacea sânt rodurile sfințeniei.

Dar astfel de persoane sunt de obicei neștiute, de aceea cazurile individuale trebuie cercetate și verificate ad hoc de autoritatea bisericească.

Nu toate cazurile se pot cerceta în acest chip.

Cazurile Martirilor mai ales, pentru care e suficientă opinia generală și consenzul credincioșilor.

Procedura preconizată de către comisiunea Patriarhiei de Constantinopol se rezumă în următoarele: Când Sinodul e în posesiunea datelor necesare, se întrunește în biserică, având în mijloc Sf. Scriptură care închipue prezența Mântuitorului. Se cântă anumite tropare, se redactează actul de canonizare, se citește și semnează de cei prezenți, orânduindu-se slujba și fixându-se o zi de prăsnuire în calendar. Dacă moaștele sfântului s'au descoperit, sunt transportate în biserică, urmând a fi unse cu sfânt mir, se face slujba privegherii și se așează la loc de cinste în biserică.

Revenirea Bisericii ortodoxe la practica de canonizare, sistată în veacul al XVII-lea, coincide cu epoca noastră de mari prefaceri ale vieții religioase.

În Rusia milioane de credincioși duc lupta grea a credinții în contra ateismului crâncen. În orient aceiași închinători ai lui Hristos reamintesc lumii că mucenicia nu este un privilegiu al trecutului.

Dacă e adevărat că bisericile cari dau martiri sunt cele mai glorioase, Biserica ortodoxă a avut parte de cununa proaspetă a muceniciei în toate veacurile. În veacul al XVIII-lea a fost soarta Bisericii ardeleni ca să-și înscrie numele în cartea vieții și a nemuririi.

Crăciun negru

Voi, cari în casa caldă stați la masă și vă înfruptați în seara de Crăciun, Deși ce-aduc e-o duroroasă pleasă, Vreau două-trei cuvinte să vă spun:

«Creștini sântefi?» O mică întrebare, Răspunsul ce l-aștept, el, grabă n'are.

În clipa 'n care duceți vin la gură și închinați, de fericitre plini, Atâțla suțăr greu, peste măsură, Pe frunți milloane de canuni de spin!

Atâția n'au cum să-și aprindă focal și sgribară, l-a părăsit norocul!

În clipa când cu caldă voastră mână Odrasle scumpe blând vă mângâiați, În colț de stradă cerșitorii 'ngână: «O, frăților, fiți oameni, ajutați!»

Și mâinile sloi gheață și le duce La gură, schinjuit și el pe cruce...

H. P. P.

parcă zimbiau mereu, duios, de bucuria nașterii lui Hristos...

Domnica de-odată se ridică de jos, trupul ei se obli frumos, ochii împânjeniți de lacrimi și de ger și-i pironi pe grinzi, pe cer și gura ei porni a grăi:

«...O, Maică sfântă, Preacurată, în ziua asta minunată drag Pruncuțul Tău, Hristos, vine jos, pe pământ, iar al meu Nicușor, se suie ușor, se suie sus, de unde s'a pogorât Isus, se suie de pe pământ în cerul cel sfânt...

«...O, Maică Pururea Fecioară, al Tău se pogoară ca să moară ca un tâlhar pe lemnul crucii de ocară, iar al meu se suie să trăiescă, să se bucure și să veselească în împărăția cea cerească...

— Pentru câte, pentru toate Domnul Sfânt slăvit să fie de acum pân'n vecie... A. NANU.

După congresul-studențesc

(=) Mersul desbaterilor și atitudinilor tinerilor congresiști creștini români, întruniți zilele trecute la Sibiu, a fost urmărit cu încordată atențiune și din partea minoritarilor localnici.

Ziarul german *S. D. Tageblatt* a consacrat întrunirilor studențești amănunțite rapoarte și informații, iar după plecarea studenților, a publicat, în fruntea numărului său delat 19 Decembrie 1931, un articol în care constată impresiile bune produse de congresul general studențesc.

Înainte de toate ziarul german adevărate, că acest congres, «în mersul său interior și exterior, s'a ținut în liniște și ordine și incidente de natură mai gravă nu s'au petrecut».

Dar, cât pentru viitor, pomenitul ziar este de părere, că n'are nici un scop îngrămădirea unei mase de trei mii studenți într'un oraș, care este lipsit de o sală, cu mărime corespunzătoare, pentru a primi deodată pe toți sau, cel puțin, pe cei mai mulți dintre doritorii de-a asista la ședințe; autorul articolului cere prin urmare ca numărul participanților să fie redus și fixat la câțiva reprezentanți.

Aflăm că această părere a confratelui conține oarecare adevăr. Observăm însă, că studențimea noastră i se dă posibilitatea de-a călători la congrese, ținute în centrele de seamă ale țării, nu numai pentru a participa cu sârguință și cu pricepere la desbaterile ședințelor, ci tot cam în aceeași măsură pentru a cunoaște mai de aproape aceste centre, cu așezămintele lor instructive și cu împrejurimile vrednice a fi notate.

Câți studenți săraci vin, în asemenea locuri, pentru întâia și ultima oară în viața lor! Folosul cu care se aleg, nu se poate trage la îndoială.

Așa înțelegem rostul congreselor studențești la noi.

Terminând, gazeta delat Sibiu spune că se va bucura, dacă ținerea congresului în acest oraș ar însemna, că studențimea universitară a pășit într'o nouă și norocoasă fază de activitate publică.

Ne vom bucura și noi, cu toții, majoritari alături de minoritari, când adunările viitoare studențești nu vor sta cu nimic înapoia celei delat Sibiu, ci vor slui tinerimii delat școlile noastre superioare, universități și academii, spre cinste și laudă și mai mare.

Daruri de sărbători

Deodată cu sfintele sărbători ale Crăciunului și Anului nou vine și grija «darurilor». Când trec pe stradă, unde vitrinele stau unele lângă altele, împodobite cu cele mai noi ocaziuni, — simfonii de culori de mare frumusețe, dar cu prețuri pentru alte vremuri, atunci îmi vin în minte mulți din aceia cărora, de sărbători, aș vrea să le fac daruri. Ca să-i satisfac pe toți, mi-ar trebui o sumă considerabilă, — iar în zilele de azi nu mulți sânt hărăziți cu posibilitatea fericită, de a deschide portmoneul și a scoate din el sumă ce li se cere.

Mi se pare însă că acest fel de a face daruri, este în general lipsit de căldura dragostei creștinești.

Am observat, cum un dar *pregătit de tine însuși*, întotdeauna nimereste drumul potrivit de a procura bucurie. Acestui fel de daruri, poți să-i dai și nota personală. Iar bucu-

Trei conferințe pastorale la sate în tractul Sibiu

Preoțimea tractului protopopesic al Sibiului, pe lângă întrunirile obișnuite la centru, a ținut și trei conferințe la sate în cursul unui an, și anume: la 16 Decembrie 1930 în biserica din Tălmăcel, la 16 Noembrie 1931, în biserica veche din Rășinari și la 12 Decembrie 1931, în biserica din Sadu.

Toate trei au fost ținute și onorate de prezența și cu concursul, neprețuit pentru preoțime și credincioși, al dlui prof. I. D. Ștefănescu, neltrecutul apostol laic al ortodoxiei și marele cunoscător al cărților scrise cu adânc lor semnificație pe pereții bisericilor noastre.

Tot ce a putut spune, tot ce a știut unul sau altul din preoții bisericilor în curs de 20—30 de ani de pastorație, — se confirma de un laic, adânc credincios, care din tot ce a spus, din tot ce spune are un singur obiectiv: înapoi la Hristos, înapoi la biserică. Cu darul său minunat de a vorbi, cu comoara de cunoștințe inepuizabile, *acest domn* nu vorbește poporului nici de politică, nici de vrajbă, nici de cele trecătoare, — ci ațânțește privirea tuturor spre biserică, care este ceriul pe pământ.

În fiecare biserică satul era de față și deși vremile se par improprie, după unii, pentru astfel de înălțări și reculegeri sufletești, cei cari au luat parte au putut constata câtă atenție, câte lacrimi curgeau și câtă mulțumire sufletească au stârnit, răscolind adâncurile sufletului slujba în sobor a preoțimii din tract cu concursul neprețuit al unui propagandist religios de felul dlui prof. Ștefănescu.

Biserica din Tălmăcel e din veacul al XVIII-lea, solidă, zugrăvită în întregime de pictorul Pantilimon la anul 1780. Pictura în frescă. Monument istoric.

Preoțimea a ținut slujbă în sobor. Predica a ținut-o păr. I. Banda, despre însemnătatea bisericii. A urmat conferința dlui prof. I. D. Ștefănescu în biserica arhiplină.

ria unei asemenea atențiuni este mai intimă.

În orice caz, trebuie și aici oarecare îndemănare, în care, mai cu seamă, femeile se pot distinge.

De multe ori auzim: «Să știi, că m'am necăjit pentru darul, ce mi l-a făcut X»...

A face daruri este deci o artă, se cere necesarul tact, ca darul să nu jignească pe acela cărui i-l faci.

Arta de a face daruri nu constă în felul darului, ci mai mult în felul cum te apropii cu «atențiunea».

C. B.

Căminul studențesc din capitală, înființat pentru fiice de preoți, de către «Asociația preoteselor române», a fost de curând inaugurat în prezența unui distins public din cler și mireni. Căminul adăpostește 52 studenți, în deosebi orfane de preoți. Operă vrednică de laudă.

Biserica din Rășinari, cea veche renovată la 1755, zugrăvită în interior și exterior. Monument istoric. Renovată în vara anului curent, pictura curățită. Această biserică s'a zugrăvit: delat 1758—1795 de diferiți zugravi Ioan Popa Grigorovici, Grigorie, Kiș etc. Un document, aflat mai nou, ne arată fiecare parte din biserică, când și cine a zugrăvit-o, cine a plătit etc.

Preoțimea a ținut slujbă de pomenire pentru odihna marelui arhiepiscop Andrei, de aci, în biserica cea veche, pomenire pentru episcopii: Dionizie, Gedeon și Gerasim și preoții și binefăcătorii sf. bisericii, după care a urmat conferința păr. prot. onorar M. Lungu, (despre felul cum se restaurează și curăță un monument istoric bisericesc) cu cunoscuta-i competență, conducând și supraveghind restaurarea acestui monument istoric.

Au luat parte, pe lângă preoțime, săteni și cursul IV, al Academiei Teologice.

A urmat conferința dlui prof. I. D. Ștefănescu.

Biserica din Sadu, delat 1757 — e cea mai veche biserică, căci cea actuală este numai prelungirea celei vechi de dinainte de Mihai Viteazul. Sub actuala pictură — se poate constata la biserica cea veche, o altă pictură, admirabilă — descoperită de prof. Ștefănescu.

S'a slujit sf. Liturgie, predica e ținută de păr. R. Bucșa despre credință și necredință; după care a urmat conferința dlui prof. Ștefănescu. Poporul întreg din sat e de față.

Ce a spus, în esență, dl prof. preoțimii și poporului în aceste întruniri pastorale în cele trei biserici?

Bisericile, spune dânsul, sunt documente de mărime, de dreptate, de adevăr, sunt izvoare de adevăr, care trebuie citite. Sunt documente de artă, documente românești. Biserică românească nu înseamnă altceva, decât toată viața românească. Biserica a creat arta.

O biserică nu e pictată ca să fie frumoasă, — ea este frumoasă fiindcă e casa lui Dumnezeu. Bisericile din Ardeal sunt biserici țărănești, n'au avut boerii cari să ridice și înfrumusețeze casa Domnului. Sunt câte-va, dar puține cu astfel de citiri.

Apusul se minunează de cea mai însemnată artă ce o avem, căci biserica românească este o carte, este o înfrățire a rugăciunii către Dumnezeu, învățătură pentru suflet, e credință, convingere, nădejde, cântare, sf. Liturgie etc. — toate spre zidire sufletească, nici decum un lucru bătrânesc.

Cum se citește pictura într'o biserică? Se începe cu cupola și după felul în care e înfrățit Pantocratorul constă: că El reprezintă pe Mântuitorul sau pe judecătorul și atunci se explică toate celelalte scene din jur. Pagina a doua de citire, într'o biserică pictată, este sf. altar, a treia naosul.

Bisericile cu Isus ca Judecător — sunt biserici de cimitir. Este Mântuitorul cu Sf. Evanghelie deschisă — învață, cu ea închisă stând pe tronul de judecată, e judecător la a doua Sa venire.

În biserica din Rășinari și Tălmăcel în Calota bisericii e zugrăvită Liturgia îngerească, — dând explicații interesante, amănunțite despre partea simbolică.

La Icoănele cu Maica Domnului, mai ales în altar, ni-a arătat în chip amănunțit cum se înfrățesc Născătoarea de Dumnezeu în bisericile ortodoxe și cum în bisericile catolice, — și cum din aceste și alte icoane se constată pregătirea teologică a zugravului respectiv, în plus, influența timpului în care s'a zugrăvit. Deasemenea sf. Treime aci și în alte biserici, Evangeliștii și alte icoane din Noul și Vechiul Testament, cu partea caracteristică, specifică în fiecare biserică, după gradul de cunoștințe al măestrului.

Cum se picta în vechime și cum se pregătea tenciala. În toate trei bisericile se poate constata varul amestecat cu paie și călți, — pictura măestrului, a ucenicului, în fine ce este frescă și ce este tempera.

A explicat apoi diferitele scene din viața Mântuitorului cari reprezintă concepția ortodoxă și cea catolică, în special Învierea și alta luată din tradiția bisericii și nu din Sf. Scriptură. Totul atârână delat pregătirea teologică a măestrului și școala ce a urmat — astfel ni-a înfrățit pictura fiecărei biserici din trei puncte de vedere: teologic, istoric și dogmatic.

Dl prof. Ștefănescu își are teoria sa. Pictura bizantină își are calea sa, începând cu Salonicul, peste Serbia în Vechiul Regat și apoi influența în Ardeal, arătându-ne unde sunt picturi asemănătoare cu unele tablouri în diferite biserici în cuprinsul Țării Românești.

Pentru preoțime aceste conferințe au fost o adevărată școală de ordin teoretic și practic. Pentru popor rari momente de reculegere și înălțare sufletească, îndemnându-i să țină la comoara de artă despre care nici unii, nici ceilalți nu știu ce au și ce valoare reprezintă din punct de vedere al civilizației românești, — unica în trecut și care se păstrează numai în bisericile noastre.

În ziua de 13 Decembrie c. dl prof. a ținut și o conferință în casa culturală din Rășinari, pentru popor. Sunt dator să amintesc și de aceasta în câteva cuvinte. Două sunt porturile spre cari năzulește lumea zilelor noastre: Rusia cu amăgirile ei și Franța cu civilizația ei. Poporul românesc are un singur port unde poate ancora cu toată siguranța totdeauna și mai ales în vremuri de primejdie: Biserica. A înfrățit în chip admirabil, că biserica are cea mai minunată carte scrisă pe pereții ei; cele mai minunate cântări; cea mai frumoasă Liturgie; cele mai scumpe podoabe — toate apreciate de lumea străină care are alte biserici pompoase în exterior, dar nu are aceea ce avem noi, românii.

Amintesc că dl prof. Ștefănescu a publicat 5 mari volume, în franțuzește, cu reproduceri despre artă, pictura bizantină ale bisericilor din diferitele teritorii a țării noastre. Recomand P. C. protopopi să cheme pe acest mare apostol ortodox, propa-

gandist și misionar la bisericile ce au în tract, zugrăvite și de oareș care interes istoric și artistic, și nu vor regreta nici preoții, nici poporenii ascultând lecțiile teoretice și practice pe care nu am avut de unde le învăța. Vor ști să conserve și restaureze aceea ce reprezintă în istoria neamului românesc singura artă cu care ne putem mândri până astăzi în fața străinătății.

Prin cele de mai sus vorbește o întreagă preoțime din tractul Sibiu — tuturora, cari n'au avut fericitul prilej să-l asculte. Dl. prof. Ștefănescu se jertfește cu toată bunăvoința pentru preoțime și ca să ne învețe pe noi și pe credincioșii noștri un singur adevăr: Inapoi la Hristos, inapoi la biserică, — din cea mai adâncă convingere a sa. Prot. E. Cioran.

E regretabil

— O punere la punct —

Revista catolică franțuzească, *La Vie Intellectuelle* din 10 Noemvrie 1931, aduce «o punere la punct» (*une mise au point*) semnată de: Jean Georgesco, «secretar al comitetului presei catolice române».

Punerea la punct a revistei este un articol, purtând titlul: *Rolul bisericii unite*, greco-catolice române, în România. Semnatarul articolului nu-l altul decât vechiul nostru cunoscut sibian, Ioan Georgescu, înălțurat, dela un așezământ cultural național românesc, pentru atitudine contrară intereselor superioare ale neamului.

Plecat din Sibiu nu de bună voie, luptătorul papismului ține să-și păstreze nealterate caracterele prin care s'a deosebit în acest oraș, puțin iubitor de învieri confesionale în favoarea catolicismului.

În consecvență, Ioan Georgescu scrie cu zor articole împotriva bisericii «neunite», numindu-o, după obiceiul apusului catolic, «schismatică»; căci, prin combaterea ei, luptătorul «unit» și secretar al presei catolice socotește că își înalță prestigiul bisericii greco-catolice tot mai sus.

A apărut adecă, de curând, o lucrare «*La Roumanie*», de André Tibal, care și-a permis a scoate la iveală rolul covârșitor — în luptele naționale, — desfășurat de biserică noastră ortodoxă din Ardeal, a căreia un Andrei Șaguna a izbutit să-i dobândească autonomia.

Când un cleric greco-catolic, care se respectă, vede iarăș numele lui Șaguna, pomenit cu laudă tocmai de un francez și bun catolic, e oarecum firesc să se încrețească la frunte turburat și se prindă condeii pentru a răspunde: «*Este chestiune cel puțin discutabilă, că autonomia bisericii ortodoxe* (Georgescu scrie «neunită») *din Transilvania să fie datorită mai ales lui Șaguna*», pentru că, spune acelaș autor, «*Șaguna a fost adversar al autonomiei*».

Această lipsă de înțelegere și nedreptate s'au adus lui Șaguna, cum știm, și din partea altora. Aici însă au să fie decizătoare nu afirmațiile altora, ci întâi *mărturiile lui Șaguna*. Acestea le cunoaștem, și e de prisos să stăruim asupra lor.

Secretarul presei catolice române se poate îndeletnici mai departe cu adunarea și comentarea notelor despre biserică ortodoxă, din publicațiuni mai mult sau mai puțin vrednice de atențiune: noi știm că fostul și actualul secretar își continuă meseria dela Sibiu. Să o poarte sănătos și voios.

Regretabil este însă că acelaș neobosit secretar, dușman al «schismaticilor», deține și postul de subdirector general într'un minister, al cărui titular este prof. N. Iorga, ear domnul subdirector general își permite luxul să grăiască de rău biserică șefului său. *Aici* ar fi, credem, necesară o nelintărită punere la punct.

Mulțumită

Societatea academică «Andrei Șaguna» a studenților dela academia «Andreiană» din Sibiu, aduce pe această cale mulțumiri celor cari au contribuit la sporirea averii societății de lectură cu ocazia ședinții publice din 30 Noemvrie 1931:

Inalt Prea Sfinția Sa Dr. Nicolae Bălan Arhiepiscop și Mitropolit 500 lei, P. S. Sa Dr. Vasile Stan, arhieru-vicar și N. Colan, rector, câte 200 lei; Ilie Beleuță, prof., Dr. D. Stăniloae, prof., Tim. Popovici, prof., M. Stoia, prof., Pr. Iosif Trifa, George Urianu, propr., Pr. R. Bucșa și Tr. Marian, câte 100 lei; Pr. Șt. Morar, Candid Popa, prof., Ier. Grovu, cons., Dșoarele Schiau, Iosif Reti și Vasile Moșoiu, câte 60 lei; Macedon Corfariu, I. Dinu, diacon și Dr. V. Bologa, consilier, câte 50 lei; Romul Perian, Pr. I. Dăncilă, prot. militar, Dșoara dir. I. Răsuceanu, I. Preda și D. Dușleg, câte 40 lei; Societatea școlii normale de fete 33 lei; Ioan Marcu 30 lei; N. Neșga, prof. 22 lei; Dna Doican, N. Belea, secretar, Ion Muntean, Pr. Em. Cioran, Dna Cabadaeff, Dna Lebu, Victor Preda, N. Mateș, Dna căpitan Belășcu, Doamna Floașu, Dșoară Benția, câte 20 lei; N. Dreghiciu 10 lei; Diversi 149 lei; Prof. Victor Lazăr, cărți în valoare de 340 lei. Total 2714 lei.

Președ. comit.:
D. Călugăr.

Secretar gen.:
Șt. Corpadea.

INFORMAȚIUNI

Ani mulți și buni urăm, de sfintele sărbători ale Nașterii Domnului, tuturor cititorilor și sprijinitorilor ziarului nostru!

Moartea lui Le Bon. La Paris a încetat din viață, în vârstă de 90 ani, D-rul Gustave Le Bon, celebru medic, fizician și sociolog. Câteva studii, din interesantele sale cercetări asupra tainelor firii omenești, au fost publicate și în ziarul nostru.

Parastas. Implinindu-se 2 ani dela moartea mult regretatului preot Aurel Popovici, fost profesor la școala normală din Sibiu, a doua zi de Crăciun se va celebra un parastas în catedrala din Sibiu, la care sânt rugați a participa toți prietenii și cunoscuții.

Supravegherea conduitel elevilor. În vacanță. Ministerul instrucțiunii a dispus ca, pentru supravegherea conduitel elevilor din școlile secundare, în timpul vacanței, să se institue în orașele de reședință câte un comitet de patronaj, compus din prefectul județului, cel mai vechi director de școală secundară și o profesoară definitivă. Elevii vor trebui să prezinte, la întoarcerea din vacanță, o adeverință de felul cum s'au purtat, eliberată de acest comitet.

ȘTIRI LOCALE

Concertul de colinde, ținut Duminică seara în catedrală, a fost ascultat cu multă cucernicie de credincioșii adunați de astădată, din pricina gerului, în număr mai mic ca de obicei. Au asistat la creștineștile cântări,

cu grijă și pricepere executate, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, P. S. Sa Arhieru vicar Vasile, și alte persoane de seamă, precum și tinerime școlară.

Pentru răscumpărarea felicitărilor de Anul nou și onomastică (1 Ian. 1932), dl. Dr. Vasile Bologa, dăruiește: 500 Lei întru ajutorarea ucenicilor de meserii din Sibiu lipsiți de mijloace, prin Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu.

Rescumpărare. Ștefan Duca, tipograf-corector, își rescumpără felicitările de ziua onomastică cu Lei 200, dăruiti Reuniunii meseriașilor români din Sibiu, pentru ajutorarea ucenicilor săraci, dela meserii de sfintele sărbători ale Nașterii Domnului.

Conferență. În seara zilei de 20 Dec., dl. general de divizie, Virgil Economu, comandantul corpului VII armată, a ținut o conferență: «*Discuțiune asupra unei chestiuni puțin plăcute dar interesante*». Atât titlul conferenței, cât și mai ales personalitatea noului comandant al corpului VII de armată a atras numeros public local. Dl. conferențiar a deslegat întrebarea pusă, spunând că va vorbi — despre război. Lumea trebuie să se împace cu ideea că războiul a fost, este și va fi, pe lângă toate sforțările nobile ale unei Societăți a Națiunilor, care — deccamdată — n'are puterea coercitivă necesară. Pentru a dovedi grelele probleme ce se impun la purtarea unui război, a trecut în revistă înarmările și relațiile combatanților, la începutul și la sfârșitul războiului mondial, în Franța. A ilustrat cu date concrete ce va să zică a purta un război și a descris, pe cât i-a permis timpul — grozăviile unui viitor război, când întreaga populație a unei țări va trebui să ia parte, contribuind fiecare cu părțica sa la isbânda finală. Perspectiva unui viitor război a fost descrisă cu plasticitate, bazându-se pe teza-i «a trăi însemnează a te lupta». I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, încurjurat de consilierii mitropolitani, a luat parte la conferență și a felicitat pe conferențiar pentru luminoasele sale expuneri. Sala a ovaționat pe dl. general Economu.

CARTI ȘI REVISTE

Revista Teologică, apare lunar sub patronajul I. P. S. Mitropolit Nicolae. Abonamentul pe un an: 260 Lei. Redactor: prof. Nicolae Colan. Redacția și administrația: Academia Teologică, Sibiu, strada Mitropoliei 32. — Numărul mai nou 11—12, din 1931 cuprinde: Prof. Nicolae Colan: Sacrilegiul dela Sarasău. Dr. D. Stăniloae: Catolicismul și cultura modernă. Prof. Vasile Gan: Cum să spovedim? Pr. S. Căndea: Reînvierea școlilor catehetice în Grecia. Grigorie T. Marcu: În jurul înființării episcopiei Maramurășului. Prof. I. Lupaș: Învățământul religios în noul proiect de programă analitică. Dr. D. Stăniloae: Cari dintre eretici și schismatici vor putea fi primiți în sânul Bisericii ortodoxe. Emil E. Cioran și N. Colan: mișcarea literară: Gestalt und Freiheit in der griechischen Orthodoxie. Tâlcuirea sf. Liturghii. Politica bisericească a statului românesc. Pr. S. Căndea și Neculce: Cronică: hotărârile sinodului Bisericii ortodoxe elene. Asociația clerului «A. Șaguna». Congresul Asociației generale a clerului. N. C. și Dr. N. T.: Note și informații. * Bibliografie.

De cetit. Fecundul scriitor bisericesc, P. S. Sa Dr. Grigorie Gh. Comșa, Episcopul Aradului, ne oferă din nou două lucrări: 1. «*Glasul Fiețrelor*», Principii călăuzitoare pentru ortodoxia activă. Esiras din Revista «Misionarul» din Chișinău. Prețul: 15 Lei. Autorul expune principiile solide de care trebuie să se conducă toți ceie au datoria să acționeze prin ortodoxia militantă și să adâncească puterile divine ale creștinismului ortodox în poporul nostru, în strânsă legătură cu realitățile noastre bisericesti. — 2. «*Taina Pocăinții și Intellectualității*». Prețul: 15 Lei. În lucrarea aceasta ni se arată că celce pretinde a fi om cult, nu se poate mulțumi cu primirea adevărurilor credinței, ci trebuie să se facă părtaş tuturor lucrărilor așezate de Isus Hristos pentru mântuire, și în special că toți intelectualii au trebuință de taina pocăinții, în care trebuie căutată adevărata înțelepciune, putere și bogăție. Ambele lucrări se pot comanda la librăriile principale din țară.

Meditații *)

Viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. (Col. 3, 3).

Viața aceasta, deși ascunsă, ascunsă bine în adâncimile sufletului, se manifestează totuși rând pe rând, primind diferite forme, ca: reculegere, rugăciune, adorare, extaz, pocăință etc.

Fiind ascunsă, după cuvintele slăvitului Pavel, deci prin esența ei de ordin intern, acest fel de viață rămâne pentru oameni o enigmă.

Și vai de o așa existență, care nu depășește limitele strănte ale vieții văzute.

Dar voi, iubiți ascultători, cunoașteți această viață tainuită, viață intimă a sufletului, sau mai potrivit spus, gustat-ați din ea?

Trebuie să intrați în stăpânirea acestei vieți, s'o trăiți, căci comuniunea aceasta intimă, cu Hristos în Dumnezeu, este viața cu adevărat regală.

A o trăi, este a trăi viața intensivă după care vi se dorește sufletul; în ea învățați a cunoaște infinitul.

Cel ce trăiește asemenea viață se ridică la cer și se coboară în adâncimile ființei lui; îmbrățișează, într'o strângere eternă, umanitatea întreagă, și în Hristos întreaga mântuire.

A trăi viața aceasta ascunsă înseamnă a fi aflat secretul fericirii.

Viața exterioară, o știți cu toții și veți face cunoștință poate și mai bine cu ea, este plină de amărăciuni, de decepții și de nestatornicie.

În viața lăuntrică numai, bucuria, mulțumirea și pacea sânt la adăpostul orărilor surprize.

Și nimic nu egalează deosebita bucurie de-a te ști și-a te simți iertat și împăcat cu Dumnezeu.

În fine, a trăi această viață internă în mod intensiv, este a pune stăpânire de pe acum pe viața viitoare, care consistă tocmai într'o închinare lăuntrică, într'o continuă dăruire lui Dumnezeu.

Căutați această viață!

Pr. Gh. Secaș.

*) Adaptări după autori diferiți, din limba germană și franceză.

Pocăiți-vă!	7
Polemica presei de partid	61
Postul mare la Atena	29
Predică (a 2 a zi de Crăciun)	1
" la 21 Decembrie	5
" " 28	4
" " 3 Iererarhi	9
" " Soc. «Sf. Gheorghe»	51
" p. Dum. 12 d. R.	54
" (în Tg. Săcuș)	68
Problema ref. calendarului	20-22
Propovăduind	31
Prorocia Mesianică	78-80
Propovăduind	91
Pruncul	92
Religiunea	36
Scădere și înălțare	15
Scrisoare din Davos	33
Sf. Cuminecătura	10
Sf. Gheorghe și tinerimea	32
Sf. Mucenic Iustin	13
Sf. Munte Atos	23-25
Sibiul acum 90 de ani	4
Spini iubirii	10
Spiritism	61
S. Sundar-Singh	44
Stabilirea precisă a morții	41
(Stoicane Vasile) versuri de	29, 58, 60
Suferința omenească	84-86
Școală fără religie	60
Trei conferențe pastorale	92
Teosofie	34
Viața cumpătată	86
" în Rusia sovietică	90
" lungă	27
Vine Crăciunul	91

6. Anunțuri, avizuri, circulare ș. a.

Anunțuri	58, 60, 74
Avizuri	14, 26, 44, 45, 51, 62
Circulare	16, 26, 29, 32, 37, 42, 44, 60, 74, 85, 89, 90
(reconstit. corpor. bis.)	92, 93
Comunicate	19, 66, 72
Concursuri	52, 53, 57, 59
Convocări	7, 21, 22, 24, 25, 33, 45, 47, 80
Locuiri de închiriat	49
Notificări	9, 44, 51, 58, 81
Tablou de catedre vacante	45

7. Necrologuri

Bărbat Ion pr.	12
Berthelot	11, 12
Brătianu Vintilă	1
Burdan T. Dr.	30
Comșa D.	15-17, 26, 43
Dămian Ion pr.	87
Dămianovici patr.	60, 61
Dima Ion pr.	18
Domșa V. prot.	71
Edison	75
Filipescu I. pr.	60
Fodorean I. pr.	33
Humulescu Evgh. arhieru	28
Huniadi Ion	56
Joffre mareșalul	4, 9
Le Bon	93
Marcovici Radu pr.	30
Marcu Paraschiva	12
Marcu Valeriu	72
Mateiu Ion pr.	67
Meșianu Eugen Dr.	31
Mironescu Atanasie, mitropolit	73
Morariu Titu pr.	9, 13
Muntiu Ioan pr.	91
Neagovici N. Alexe pr.	88
Pahone V. Dr.	68
Popa C. Dr.	38
Popovici Lazar Dr.	29
Pușcariu Catinca	12
Rebega Ioana	88
Roman Gh.	19
Rusan Rea Silvia	62
Sălăgeanu V. I. pr.	64
Soederblom	54
Suciu Simeon pr.	61
Tătulea Dim. pr.	55
Todoran Eugen pr.	71, 73
Trif Pompei	60
Vidu Ion	14
Volcenschi Grigore, arhim. stareț	53

Pe lângă acest material: informațiuni, știri locale, cărți și reviste, concursuri, inserțiuni.

A apărut în ediție nouă:

Frumoasa din Nor

și alte povești, de E. HODOȘ. Volumul conține, pe 196 pagini, 12 dintre cele mai frumoase povești din popor. Se află la: Librăria Arhiepiscopiei, în Sibiu. Prețul 60 lei și porto.

Nr. 443/931. (89) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa II-a Săcămaș cu filia Stăncești-Ohaba, protopopiatul Dobra, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreună cu acest post sânt:

1. Salar dela stat, conform coalei B.
2. Folosința sesiei parohiale de 8 jug. 400 □, din care 1/2 fânaț, ear 1/2 arătură.
3. Birul parohial în bucate, dela familiile din materă câte 30 litri porumb sfărmit, ear dela cele din filie câte 20 litri de grâu.
4. Venitele stolare, stabilite și aprobate uniform pentru toate parohiile din protopopiat.

Reflectanții își vor înainta petițiile în termenul de sus, la oficiul protopopesc, având a se prezenta în parohie spre a face cunoștință cu credincioșii.

Dobra, la 30 Noemvrie 1931.

În înțelegere cu consiliul parohial:

Iosif Morariu
protopop.

(88) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I-a din Brașov-Tocile, protopopiatul Brașov, se publică concurs din nou, cu termen de 30 de zile dela prima reproducere în Telegraful Român,

Retribuțiile după acest post sânt:

1. Întregirea dotațiunei dela stat, conform coalei B.
2. Stola uzitată, conform regulamentului stabilit de adunarea protopopească pentru parohiile tractului Brașov, aprobat de Venerabilul Consiliu arhiepiscopesc.
3. Sesiune parohială 13 jugăre, teren arabil.
4. Casă parohială în stare co-răspunzătoare.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare, se vor înainta Oficiului protopopesc ortodox-român, Brașov, Piața Unirii 1, până la termenul fixat.

Concurenții vor binevoi a se prezenta în parohie, în o Duminică sau sârbătoare, spre a fi ascultați și cunoscuți de enoriași.

Brașov, 4 Decemvrie 1931.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu Consiliul parohial.

Dr. I. Blaga
protopop.

Nr. 325/1931. (90) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei II-a de clasa I din Poiana, protopopiatul Mercurii, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Emolumentele sânt:

1. Salar dela stat conform coalei B.
2. Stola obișnuită.
3. Relut de quartir 2000 Lei anual.

Reflectanții la această parohie să-și înainteze rugărilor, instruite conform normelor în vigoare, oficiului protopopesc al Mercurii în termenul deschis, având a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare la biserică, spre a face cunoștință cu poporul.

Mercuria, 24 Septemvrie 1931.

Oficiul protopopesc ort. rom. în înțelegere cu consiliul parohial.

Avr. S. Pecurariu
protopop

Nr. 1203 (91) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de cântăreț bisericesc în parohia I ortodoxă română Zărnești, jud. Brașov, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Retribuțiile împreună cu acest post sânt:

1. Salar lunar 200 (două sute) lei, — solvit de epitropia bisericii.
2. Trei stânjini de lemne, aduse în curte.
3. Venitele stolare obișnuite în parohie.

Salariul de 200 lei lunar e salar începător, care se majorează după vechimea în serviciu. Având trei cantori salariați, cel mai vechi în serviciu are 600 lei lunar, cel următor 400 lei și cel începător, în Zărnești, 200 lei lunar.

Cei cari doresc să ocupe acest post, să înainteze cereri de concurs în termen Oficiului parohial Zărnești, având a se prezenta în biserică pentru a-și arăta destoinicia în cântări și tipic.

La cererea de concurs se vor anexa necondiționat:

1. Extrasul din Matricula botezaților.
2. Certificatul ultimului an școlar.
3. Diploma de cântăreț.

Zărnești, 1 Decemvrie 1931.

În înțelegere cu consiliul parohial:

Protopop Vasile Stoicane
paroh-președinte.

Au mai apărut de

NICOLAE NEAGA
profesor la Academia teologică

1. „Tatăl-Nostru“ 50 pag. Lei 15 (tâlcuire)
2. „Plângerile lui Ieremia“... Lei 25
3. „Contribuții la lămurirea textelor mesianice din cartea Facerii“ Lei 17
4. „Cântarea Cântărilor“ Lei 28

A apărut în Biblioteca

La Vatra sufletească a Neamului
Nr. IXCum s'a făcut unirea cu Roma în Ohaba-Forgaciu?
(Banat)

Demascarea unor siluiri și fraude

de
Dr. Gh. Ciuhandu
consilier-referent eparhial, Arad.

Se poate procura dela Librăria Arhiepiscopiei din Sibiu. Prețul Lei 25—, plus spese Lei 5—.

La Librăria Arhiepiscopiei din Sibiu, se află de vânzare

Introducerea în sfintele cărți ale Testamentului nou

de

Arhiepiscopul-Mitrofor

Dr. VASILE GHEORGHIU

profesor titular al studiului biblic și al exegezei T. N. la facultatea de teologie din Chișinău

Prețul Lei 480—, plus spese postale Lei 20—

Dela Librăria Arhiepiscopiei din Sibiu, se pot procura, manualele de religie aprobate de Sf. Sinod pentru școlile primare:

NICOLAE CRIȘMARIU

Istorie biblice ed. IX Lei 22

Istorie bisericești „ V „ 20

Catehism „ V „ 20

A APĂRUT

BISERICA ÎMPOTRIVA
CONCORDATULUI

Declarațiunea Episcopatului ortodox român prezentată la discuția pentru ratificarea Concordatului, în ședința dela 23 Mai 1929, a senatului român

de
Dr. NICOLAE BĂLAN
Arhiepiscop și Mitropolit

Prețul Lei 30— + spese Lei 5—
Se poate comanda dela Librăria Arhiepiscopiei din Sibiu, trimițând prețul prin mandat poștal.

În editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhiepiscopice a apărut și se află de vânzare la Librăria arhiepiscopice din Sibiu

HRISTU ANDRUTSOVS
profesor la facultatea de teologie din Atena

DOGMATICA

bisericii ortodoxe răsăritene

Traducere autorizată

de

Dr. DUMITRU STANLOAE
profesor la Academia teologică „Andreiană“

Prețul Lei 300—, plus spese poștale Lei 20—

Librăriilor și direcțiilor institutelor teologice pentru comande de cel puțin 10 exemplare li se dă 20% rabat.

Citiți

MEMORIILE
Arhiepiscopului și Mitropolitului
Andrei Șaguna

Au apărut într'un frumos volum, de 112 pagini, cu ilustrațiuni. Cartea cuprinde însemnările lui Șaguna despre fapte și întâmplări momentuoase din viața sa. Se află la

Librăria Arhiepiscopiei din Sibiu
Prețul: 25 Lei

Dela Librăria Arhiepiscopiei din Sibiu se poate procura:

Confesiuni și Secte

studiu istoric-misionar

de

Arhierul

Grigorie Leu Botoșăneanu

Prețul Lei 120—, plus spese poștale Lei 10—

Istoria Desrobirii Religioase
a Românilor din Ardeal

în secolul XVIII

de

SILVIU DRAGOMIR

profesor universitar, membru al Academiei Române

Vol. II

cu 75 documente anexate.

Prețul Lei 400, plus spese de poștă Lei 20—
Volumul I costă Lei 200

Dela Librăria Arhiepiscopiei din Sibiu, se poate procura

CURS

de

Indrumari misionare
pentru folosirea studenților în teologie, preșterilor parohii și misionarilor eparhiali

de

Dr. VASILE GH. ISPIR

profesor la Facultatea de teologie din București.
Prețul Lei 440—, plus spese poștale Lei 20—